

Spørgsmål 10:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 20. januar 1999 fra Finansrådet, jf. L 129 – bilag 15.

Svar på spørgsmål 10:

Finansrådet kommenterer den kritik, som benzinselskabet OK og Oliebranchens Fællesrepræsentation har fremsat vedrørende sondringen mellem fysisk og ikke-fysisk handel.

Som der er peget på i Finansrådets henvendelse, er hensigten med lovforslaget at skabe et bredere grundlag for udviklingen af betalingsystemer, samtidig med at betalingskortlovens § 20 opretholdes i forhold til den traditionelle brug af betalingskort. Den sondring mellem fysisk og ikke-fysisk handel, som lovforslaget lægger op til, samt de problemer dette kan give, har været indgående drøftet i forbindelse med lovforslagets tilblivelse.

Som anført i mit svar på Erhvervsudvalgets spørgsmål 3 har der blandt forhandlingsparterne været en bred accept af den foreslåede løsning. Ligeledes er det vigtigt at fremhæve, at sondringen mellem fysisk og ikke-fysisk handel skal ses i sammenhæng med, at § 20 skal revideres senest d. 1. november 2001.

Jeg har noteret mig, at Finansrådet tilkendegiver, at ændringen af § 20 ikke umiddelbart indebærer gebyrer for alle ikke-fysiske betalinger, og at PBS ikke har aktuelle planer om, at opkræve gebyrer af de transaktioner, som finder sted ved ubetjente benzinautomater. Dette finder jeg både positivt og konstruktivt i forhold til en fornuftig gennemførelse af lovforslaget og intentionerne bag lovforslaget. Gebyrpålæggelse må forventes primært at finde sted i forbindelse med nyudvikling af betalingsløsninger.

Spørgsmål 17:

Ministeren bedes kommentere Peter Vesterdorfs udtalelser i vedlagte artikel om Konkurrencerådets sagsbehandlingstid og sammenholde disse med ministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål 13 og 14, jf. L 129 - bilag 28.

Svar på spørgsmål 17:

Om den pågældende artikel skal jeg for det første bemærke, at det fremsatte lovforslag om ændring af betalingskortloven ikke berører konkurrenceloven eller indskrænker Konkurrencerådets kompetence i forhold til i dag.

Det skyldes, at det marked Konkurrencestyrelsen får tilsyn med, er et helt nyt marked. Der har ikke før været mulighed for at opkræve gebyr for betalingstransaktioner med betalingskort i den ikke-fysiske handel.

På dette nye marked har Dankortsystemet allerede en dominerende stilling, og det vigtigste for mig har derfor været i denne helt specielle overgangssituation at sikre en hurtig, men samtidig ansvarlig, administration af indgrebsbeføjelserne i forslaget. Jeg lægger i den forbindelse afgørende vægt på, at forretningerne og forbrugerne fra lovens ikrafttræden med det samme er sikret mod urimeligt høje gebyrer.

Som det tidligere er oplyst, vil der normalt gå en måned, undertiden længere, fra det tidspunkt, hvor de relevante oplysninger for en sags afgørelse foreligger, til det tidspunkt, hvor Konkurrencerådet træffer afgørelse i sagen.

De særlige indgrebsbeføjelser på betalingskortområdet i lovforslaget om ændring af betalingskortloven er derfor af tidsmæssige grund indtil videre lagt hos Konkurrencestyrelsen.

På lidt længere sigt, når der ikke længere er behov for den særlige regulering af området, vil betalingsområdet være undergivet den almindelige konkurrencelov og dermed Konkurrencerådets kompetence på linie med andre erhvervsområder.

At det er Konkurrencestyrelsen og ikke Konkurrencerådet, som administrerer indgrebsbeføjelserne i forslaget, berører som tidligere nævnt ikke virksomhedernes retssikkerhed. Konkurrencestyrelsens afgørelser kan ifølge lovforslaget indbringes for Konkurrenceankenævnet og herefter for domstolene på fuldstændig samme måde, som det er tilfældet med Konkurrencerådets afgørelser.

I forbindelse med administrationen af konkurrenceloven er det i øvrigt misvisende at betegne Konkurrencerådet som en domstol og Konkurrencestyrelsen som en slags anklagemyndighed. Konkurrencerådet er en kollegial forvaltningsmyndighed, hvis sekretariatsopgaver varetages af Konkurrencestyrelsen.

Hvad Peter Vesterdorfs udtalelser angår, skal jeg blot bemærke, at det naturligvis er op til Konkurrencerådet selv at bestemme, hvor ofte rådet skal holde møde.

I praksis har det imidlertid vist sig, at det ikke er usædvanligt, at punkter på dagsordenen udskydes til et efterfølgende rådsmøde, alene fordi